

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 3.7.2012
COM(2012) 352 final

2012/0169 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o dokumentih s ključnimi informacijami za naložbene produkte

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2012) 187 final}

{SWD(2012) 188 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Ta predlog obravnava izboljšanje preglednosti na naložbenem trgu za male vlagatelje.

Naložbeni produkti za male vlagatelje, ki vključujejo naložbene sklade, strukturirane produkte za male vlagatelje in nekatere vrste zavarovalnih pogodb, ki se uporabljajo za naložbene namene, so bistveni za izpolnjevanje potreb državljanov EU po produktih, s katerimi ustvarjajo prihranke in izvajajo naložbe, hkrati pa prispevajo tudi k učinkovitim kapitalskim trgom, ki pomagajo krepiti gospodarsko rast EU.

Vendar so informacije o naložbenih produktih med malimi vlagatelji in tistimi, ki oblikujejo takšne produkte za prodajo tem vlagateljem, asimetrične. Zato mali vlagatelji nimajo ustreznih informacij za zavarovanje svojih interesov. Takšni vlagatelji pogosto prejemajo nejasne in preveč zapletene informacije o možnih naložbah, zato je tveganja in stroške produktov težko oceniti ali primerjati. To zmanjšuje učinkovitost naložbenih trgov in viša cene za vlagatelje. Prav tako neposredno prispeva k temu, da mali vlagatelji kupujejo neustrezne produkte, kar privede do škode zaradi nepričakovanih stroškov ali izgub oziroma izgubljenih priložnosti ali v najslabšem primeru zaradi izgube življenjskih prihrankov s hudimi posledicami za blaginjo posameznika in družine.

Obstoječa razkritja informacij se razlikujejo glede na pravno obliko produktov, ne pa glede na njihov ekonomski značaj ali tveganja, ki jih pomenijo za male vlagatelje. Primerljivost, razumljivost in predstavitev informacij so različne, zato povprečen vlagatelj težko naredi potrebne primerjave produktov. Dejansko se razkrivanje informacij o produktih pogosto bolj osredotoča na zmanjšanje pravnih tveganj za proizvajalce finančnih produktov, namesto da bi zagotavljalo učinkovito, odprto in uravnoteženo komunikacijo z morebitnimi kupci o produktu v obliki, ki jo bo kupec verjetno razumel in uporabljal. Informacije, razen oglaševanja, so običajno preobsežne in ključnih točk ali podatkov ne izpostavljajo dovolj.

Pomembnost obravnave teh vprašanj se je pokazala med finančno krizo. Mali vlagatelji so izgubljali denar z naložbami, ki so vsebovale tveganja, ki niso bila pregledna oziroma jih ti niso razumeli. Poleg tega so se naložbeni produkti za male vlagatelje, ki vključujejo strukturirane produkte za male vlagatelje ali zavarovalne pogodbe za naložbene namene, takim vlagateljem pogosto prodajali in se še naprej prodajajo kot nadomestki za enostavne produkte, kot so varčevalni računi, čeprav mali vlagatelji vedno ne razumejo razlik med njimi. V takem okolju je zaupanje vlagateljev upadlo: nedavna raziskava med evropskimi potrošniki je pokazala, da sektorju finančnih storitev zaupajo manj kot vsem drugim gospodarskim sektorjem.

Povrnitev trdnega zaupanja je ključna. Pri tem je bistveno izboljšanje določb o preglednosti, ki morajo biti v korist malih vlagateljev in upoštevati njihove potrebe.

EU je z dokumentom o „ključnih informacijah za vlagatelje“ za KNPVP že sprejela inovativne ukrepe. Dokument je bil pripravljen na nov način, pri katerem so bili ob sodelovanju malih vlagateljev opravljeni robustni preskusi pristopov k razkrivanju informacij, da bi se tako čim bolj skrajšale, poenostavile in ustrezno poudarile zadevne informacije ter bi se zagotovilo, da so te povprečnemu malemu vlagatelju razumljive.

Medtem ko so zahteve glede razkrivanja informacij za KNPVP torej že bile izboljšane, pa za večino naložbenih produktov za male vlagatelje ostajajo nespremenjene. Zato je treba zdaj obravnavati vse takšne produkte: evropski mali vlagatelji morajo vedno prejeti kratke, primerljive in standardizirane informacije, ki se v tem obrazložitenem memorandumu imenujejo „dokumenti s ključnimi informacijami“, ne glede na to, za kateri naložbeni produkt gre.

Ta predlog za dokument s ključnimi informacijami, ki bi bil veljaven po vsej EU, je bil pripravljen na podlagi zahteve Sveta za ekonomske in finančne zadeve z zasedanja maja 2007, da Evropska komisija preuči skladnost zakonodaje EU, ki se uporablja za različne vrste naložbenih produktov za male vlagatelje.

Prva faza dela je bila končana aprila 2009, ko je Komisija sprejela sporočilo o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje. Komisija v sporočilu ugotavlja, da je mogoče trajnostno in zadovoljivo regulativno okolje za prodajo naložbenih produktov za male vlagatelje in informiranje o njih vzpostaviti le s spremembo zakonodaje na evropski ravni, saj se je neskladnost praks v sektorjih okrepila zaradi odsotnosti učinkovitih predpisov na evropski ravni. V sporočilu sta izpostavljeni dve področji, na katerih je potrebno nadaljnje delo: pravila o prodaji in pravila o razkrivanju informacij o produktih. Ta predlog temelji na delu v zvezi z razkrivanjem informacij o produktih.

Predlog ima obliko uredbe, ki bo podprta s podrobnimi delegiranimi/izvedbenimi akti. Ta uredba določa splošna načela glede pristopa in vsebine. S predlaganimi delegiranimi/izvedbenimi akti bi se čim bolj standardizirala predstavitev informacij, zahtevanih s to uredbo, vendar bi se po potrebi prilagodili ukrepi za posebne značilnosti drugih naložbenih produktov za male vlagatelje in njihove različne profile tveganja. Tako bi se zagotovilo, da mali vlagatelji vedno dobijo ključne informacije, ki jih potrebujejo za sprejemanje informiranih odločitev. Ti podrobni ukrepi bi skupaj s predlagano uredbo tvorili paket. Vplivali bi na skupne stroške, ki so povezani z uvedbo dokumenta s ključnimi informacijami, zato bo za možnosti za te podrobne ukrepe izvedena poglobljena ocena učinka.

Ta predlog je del širšega zakonodajnega paketa, ki je namenjen povrnitvi zaupanja potrošnikov v finančne trge. Paket ima še dva dela. Prvi del je obsežna prenova Direktive št. 2002/92/ES o zavarovalnem posredovanju (IMD), s katero se bo kupcem zavarovalnih produktov zagotovila visoka raven zaščite. Cilj zadnjega dela paketa je okrepiti funkcijo depozitarja za KNPVP, ki je ključni temelj za zaščito vlagateljev, ki jo zagotavlja direktiva o KNPVP. Da se bo zagotovila stalna učinkovitost tega temelja, so predlagane usmerjene spremembe Direktive 2009/65/ES.

Ukrepi na področju razkrivanja informacij o produktih, predlagani v tej uredbi, zlasti dopolnjujejo ukrepe za zaščito vlagateljev v zvezi s storitvami investicijskega svetovanja in prodaje. Prodaja strukturiranih depozitov je obravnavana v predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o trgih finančnih instrumentov in razveljavitvi Direktive 2004/39/ES¹. Pri reviziji Direktive o zavarovalnem posredovanju bo posebej obravnavano izboljšanje pravil za prodajo naložbenih zavarovalnih produktov.

¹ COM(2011) 656 final.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Pobuda je bila pripravljena na podlagi obsežnega dialoga in posvetovanj z vsemi zainteresiranimi stranmi.

Ta posvetovanja so potekala v dveh fazah: prva faza je bila izvedena na podlagi zahteve Sveta in pred objavo sporočila Komisije iz leta 2009. Vključevala je poziv za predložitev dokazov oktobra 2007, povratno poročilo marca 2008, strokovno delavnico s predstavniki panoge maja 2008 in javno razpravo na visoki ravni julija 2008. Druga faza posvetovanj, ki je potekala po objavi sporočila, je bila bolj osredotočena na konkretne elemente dela v zvezi z razkrivanjem informacij: še ena strokovna delavnica je bila izvedena oktobra 2009, posodobljeno poročilo o delu pa je bilo objavljeno decembra 2009.

Vzporedno s tem je potekalo sodelovanje treh odborov nacionalnih nadzornikov na tretji stopnji (CEBS, CEIOPS in CESR), ki so skupaj preučevali zadevno tematiko. Prvi rezultat je bila skupna predložitev treh sektorskih poročil Komisiji 18. novembra 2009. Ob priznanju medsektorskega značaja tega dela je bila leta 2009 ustanovljena skupna projektna skupina tretje stopnje za paketne naložbene produkte za male vlagatelje, ki je leto pozneje Komisiji predložila svoje končno poročilo.

Komisija je novembra 2010 začela javno posvetovanje o konkretnih možnostih. Prejela je približno 140 prispevkov, ki so bili objavljeni na njeni spletni strani. Odzivi na to posvetovanje so pokazali, da industrija, potrošniki in zainteresirane strani iz držav članic podpirajo to pobudo in predlagan širok pristop. Razlike v stališčih so bile opazne zlasti v zvezi z določanjem področja uporabe režima in v zvezi s tem, v kakšnem obsegu bi se lahko pristop KNPVP glede ključnih informacij za vlagatelje uporabil tudi za druge male naložbe.

Ta posvetovanja so bila dopolnjena z več razpravami s predstavniki potrošnikov (FIN-USE, skupino potrošnikov finančnih storitev in skupino uporabnikov finančnih storitev), regulatorji (Odborom za finančne storitve, Evropskim odborom za vrednostne papirje in Evropskim odborom za zavarovanja in poklicne pokojnine) ter predstavniki industrije.

Ta predlog temelji na delu, ki so ga opravili trije odbori tretje stopnje (CEBS, CEIOPS in CESR²), mnenjih, izraženih na posvetovanjih, vključno z delavnicami, srečanjih z zainteresiranimi stranmi ter na izkušnjah z režimom ključnih informacij za vlagatelje, ki je bil zasnovan za KNPVP.

Komisija je v skladu s politiko „boljše priprave zakonodaje“ pripravila oceno učinka alternativnih možnosti politike. Možnosti politike so se nanašale na področje uporabe novega režima in stopnjo standardizacije ter na to, kdo mora nositi odgovornost za pripravo razkritij informacij in kako omogočiti njihovo učinkovito predložitev malim vlagateljem. Delo v zvezi s to oceno učinka je bilo podprto z več študijami, vključno z inovativno študijo s poudarkom na razumevanju vedenjskih značilnosti malih vlagateljev.

Odbor za oceno učinka je preučil osnutek poročila o oceni učinka, ki je bil potem spremenjen v skladu s pozitivnim mnenjem odbora z dne 15. aprila 2011. Poleg drugih izboljšav je bil dodatno pojasnjen medsebojni vpliv predloga in drugih ukrepov za zaščito vlagateljev, vključno z ukrepi o prodajnih praksah, pojasnjen je bil konkreten obseg produktov in subjektov, na katere vpliva predlog, dodatno je bil pojasnjen morebiten medsebojni vpliv

² Odbori CEBS, CEIOPS in CESR so predhodniki organov EBA, EIOPA in ESMA.

predlogov in drugih področij zakonodaje Unije, poglobljena in razširjena je bila analiza možnosti, ocene stroškov in koristi pa so bile bolj jasno prilagojene, da izražajo korake, ki so že bili izvedeni za KNPVP. Poleg tega je bila poglobljena analiza drugih dejavnikov, pomembnih za odločanje vlagateljev, ki tako bolj izrecno izraža, da je razkrivanje informacij vlagateljem le eden od takih dejavnikov in da je vloga svetovalcev ali prodajalcev pri določanju izbire vlagateljev ali vplivanju nanje v številnih konkretnih prodajnih okoljih lahko ključna.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

3.1. Pravna podlaga

Ta predlog temelji na členu 114 PDEU. Določa enotna pravila o razkrivanju informacij o naložbenih produktih za male vlagatelje. Njegov cilj je zagotoviti, da bodo mali vlagatelji lahko razumeli ključne značilnosti in tveganja naložbenih produktov za male vlagatelje ter primerjali značilnosti različnih produktov. Hkrati je njegov cilj tudi zagotoviti enake konkurenčne pogoje za različne proizvajalce naložbenih produktov in prodajalce takih produktov. Tako bi se lahko vzpostavili enotni pogoji glede tega, kako so vlagatelji v Uniji s pomočjo kratkega dokumenta obveščeni o naložbenih produktih in kako se jim informacije predložijo. S tem predlogom se torej usklajujejo pogoji poslovanja v zvezi z informacijami o naložbenih produktih za vse zadevne akterje na trgu malih naložb, proizvajalce produktov, prodajalce in vlagatelje.

Različna pravila, ki se razlikujejo glede na industrijo, ki ponuja naložbene produkte, in nacionalne predpise na tem področju, ustvarjajo neenake konkurenčne pogoje za različne produkte in distribucijske kanale ter pomenijo dodatne ovire za enotni trg finančnih storitev in produktov. Države članice so že začele različno in neusklajeno ukrepati za odpravo pomanjkljivosti pri ukrepih za zaščito vlagateljev, pri čemer se bo ta razvoj verjetno nadaljeval. Čezmejna trgovina z naložbenimi produkti za male vlagatelje se povečuje, vendar bodo različni nacionalni pristopi privedli do različne ravni zaščite vlagateljev, višjih stroškov in večje negotovosti za ponudnike in distributerje, kar predstavlja oviro za nadaljnji čezmejni razvoj trga malih naložb. Za takšen nadaljnji razvoj bi bila nujna tudi možnost enostavne primerjave produktov različnih vrst po vsej Uniji. Različni standardi za razkrivanje informacij vlagateljem takšne primerjave zelo otežujejo. Takšna različna pravila bi lahko ovirala temeljne svoboščine in imela tako neposreden učinek na delovanje notranjega trga. Izkušnje na področju KNPVP tudi kažejo, da lahko različni nacionalni pristopi k razkrivanju informacij povzročijo precejšnje izkrivljanje konkurence. Zaradi tega je ustrezna pravna podlaga člen 114 PDEU.

Primerno in nujno je, da ima ta predlog obliko uredbe, zato da ta pobuda lahko doseže svoj namen. Ta ukrep je namenjen samo razkrivanju informacij malim vlagateljem. Ne obravnava drugih pravic ali obveznosti proizvajalcev produktov, prodajalcev naložbenih produktov ali vlagateljev, za katere bi bila ustrezna pravna oblika direktiva. Izkušnje so pokazale, da je le z določbami, ki se neposredno uporabljajo in od držav članic ne zahtevajo sprejetja nobenih dodatnih izvedbenih ukrepov, mogoče doseči, da razkritja o produktu vsebujejo standardizirane informacije, ki vlagateljem omogočajo primerjavo med različnimi naložbenimi produkti. Če bi se zahteve o vsebini in obliki razkrivanja informacij v državah članicah kot posledica prenosa direktive razlikovale, bi to ustvarilo neenake konkurenčne pogoje za udeležence na trgu in neenako raven zaščite vlagateljev. Pomembno je, da ta uredba določa neposredne obveznosti za zasebne stranke v zvezi s pripravo ali zagotavljanjem

informacij ter da področje uporabe teh obveznosti ni odvisno od nacionalnih izvedbenih ukrepov.

3.2. Subsidiarnost in sorazmernost

V skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5(3) PEU se ukrepi na ravni EU sprejmejo le, če države članice zastavljenih ciljev ne morejo zadovoljivo doseči same, ampak jih je zaradi obsega ali učinkov predlaganih ukrepov lažje doseči na ravni EU.

Cilji tega predloga, in sicer zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev za različne proizvajalce produktov in prodajalce naložbenih produktov po vsej EU ter vzpostavitev enotne ravni zaščite vlagateljev z določitvijo usklajenih pravil o preglednosti, se ne morejo doseči z ukrepanjem na ravni držav članic. Nacionalni pristopi so lahko koristni v zvezi z zaščito vlagateljev v zadevni državi članici. Vendar so nacionalni pristopi že po definiciji omejeni na zadevno nacionalno ozemlje. Poleg tega obstaja tveganje različnih pristopov k razkrivanju informacij vlagateljem. Takšni pristopi ne morejo ustvariti enakih konkurenčnih pogojev po vsej Uniji za proizvajalce in prodajalce naložbenih produktov ter enako raven zaščite vlagateljev v zvezi z razkrivanjem informacij v celotni EU. Zato je potrebno ukrepanje na evropski ravni.

V skladu z načelom sorazmernosti (člen 5(4) PEU) je za doseganje ciljev te pobude potrebno in primerno, da se določijo načela v zvezi z vsebino in obliko razkrivanja informacij o naložbenih produktih za male vlagatelje ter pravila o pripravi in zagotavljanju teh informacij malim vlagateljem. Takšne zahteve je treba dodatno razviti na drugi stopnji, da se lahko doseže potrebna stopnja skladnosti ukrepov, s katero se bo olajšala primerjava naložbenih produktov, ki izvirajo iz različnih sektorjev industrije.

3.3. Skladnost s členoma 290 in 291 PDEU

Od 1. januarja 2011 se uporabljajo uredbe, ki ustanovljajo tri evropske nadzorne organe, tj. EBA, EIOPA in ESMA³. Ob tem Komisija opozarja na izjave v zvezi s členoma 290 in 291 PDEU, ki jih je dala ob sprejetju uredb 23. septembra 2009: „Komisija v zvezi s postopkom sprejemanja regulativnih standardov poudarja edinstven značaj sektorja finančnih storitev, ki izhaja iz Lamfalussyjeve strukture in je izrecno priznan v izjavi št. 39 k PDEU. Vendar ima Komisija resne dvome o tem, ali so omejitve glede njene vloge pri sprejemanju delegiranih aktov in izvedbenih ukrepov skladne s členoma 290 in 291 PDEU.“

3.4. Podrobna obrazložitev predloga

3.4.1. Naložbeni produkti, ki bi se jim ob prodaji malim vlagateljem moralo priložiti dokument s ključnimi informacijami

Naložbeni produkti se lahko proizvajajo v različnih pravnih oblikah, tako da se enak naložbeni koncept ponuja v različnih sektorjih industrije. To lahko ustvari vtis, da so si produkti precej različni, čeprav so njihovi osnovni ekonomski nameni podobni (npr. sklad, depozit in zavarovalna pogodba, vezana na enote, so lahko videti zelo različni, vendar se lahko vsi uporabljajo za zagotovitev enakega naložbenega koncepta). Vsi ti produkti poskušajo zadovoljiti razmeroma preprosto potrebo: povečevanje kapitala z večjim donosom

³ Uredba (EU) št. 1093/2010, Uredba (EU) št. 1094/2010 in Uredba (EU) št. 1095/2010; UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

kot pri netveganih naložbah. Čeprav se ti produkti razlikujejo glede tega, kaj ponujajo – nekateri kombinirajo pričakovanje povečevanja kapitala s kapitalsko garancijo, drugi pa ne; nekateri kombinirajo naložbene elemente z drugimi elementi (kot je ponujanje storitev življenjskega zavarovanja) – se vsi prodajajo malim vlagateljem, ko ti pri finančnih posrednikih ali proizvajalcih produktov neposredno povprašujejo po produktih, ki se nanašajo na potrebe po povečanju kapitala.

Takšni naložbeni produkti vlagatelje izpostavljajo nihanjem tržne vrednosti sredstev ali izplačil, ki naj bi se dosegla na podlagi sredstev. Vendar ta izpostavljenost ni neposredna, kot to velja v primeru, ko vlagatelj sam kupuje posebna sredstva. Namesto tega takšni produkti in subjekti, ki jih proizvajajo, posredujejo med vlagatelji in trgi s kombinacijo „ovijanja“ teh sredstev ali drugimi mehanizmi, ki se razlikujejo od neposrednega lastništva („paketiranje“). Takšni mehanizmi lahko vključujejo tehnike, kot je združevanje kapitala več vlagateljev za omogočanje kolektivnih naložb ali ustvarjanje izpostavljenosti z uporabo izvedenih instrumentov. Takšne tehnike lahko povzročijo dodatno zapletenost, stroške in nepreglednost v zvezi s produktom. Vendar lahko omogočijo tudi razpršitev tveganj in druge koristi, ki jih vlagatelj sam ne bi imel na voljo; običajnim vlagateljem omogočajo, da učinkoviteje sodelujejo na naložbenih trgih, s čimer se zagotavljajo globlji kapitalski trgi in boljše možnosti za vlagatelje, ki želijo razpršiti naložbene izpostavljenosti. Da bi se zajeli vsi takšni produkti, se opredelitev naložbenih produktov v tej uredbi nanaša neposredno na to „paketno“ obliko. Sporočilo Komisije iz aprila 2009 se je posebej nanašalo na *paketne* naložbene produkte za male vlagatelje; na podlagi posvetovanj ta uredba operacionalizira ta poudarek na paketnih naložbah s sklicevanjem na posrednost lastništva sredstev.

Takšna opredelitev bi vključevala produkte s kapitalskimi garancijami, produkte, pri katerih je poleg kapitala zagotovljen tudi delež donosa, zaprte ali odprte naložbene sklade, vključno s KNPVP, vse strukturirane produkte ne glede na njihovo obliko (npr. „zapakirane“ kot zavarovalne police, sklade, vrednostne papirje ali bančne produkte), zavarovalne produkte, katerih odkupne vrednosti so posredno določene z donosi lastnih naložb zavarovalnic ali celo dobičkonosnostjo same zavarovalnice, in izvedene instrumente. Nekateri od teh produktov se lahko uporabljajo kot individualni pokojninski produkti za male vlagatelje, tj. instrumenti povečevanja sredstev za namene načrtovanja pokojnine.

Zaradi takšne opredelitve v tej uredbi niso zajeti naslednji produkti:

- produkti, ki imajo točno stopnjo donosa vnaprej določeno za celoten čas trajanja produkta, ker v tem primeru plačljivi znesek ni odvisen od nihanja vrednosti drugih sredstev (ni naložbenega tveganja);
- navadne delnice in obveznice, če ne vsebujejo drugega mehanizma, kot je neposredno lastništvo zadevnih sredstev;
- depoziti, ki niso „strukturirani“, tj. depoziti, ki so določeni z obrestno mero, kot je EURIBOR ali LIBOR;
- zavarovalni produkti, ki ponujajo le storitve zavarovanja, kot so zavarovalni produkti, namenjeni le za varnost, ali produkti neživljenjskega zavarovanja, ki ne ponujajo odkupne vrednosti, ki je izpostavljena nihanjem uspešnosti enega ali več temeljnih sredstev ali referenčne vrednosti;
- poklicni pokojninski načrti, ki jih zajema Direktiva 2003/41/ES ali Direktiva 2009/138/ES;

– pokojninski produkti, pri katerih nacionalna zakonodaja zahteva prispevek delodajalca in zaposleni ne more izbrati ponudnika pokojninskih produktov.

Mehanizmi, s katerimi se izvajajo izplačila, ne bodo pomembni za določanje področja uporabe: vsi produkti, ki zagotavljajo donos ali enkratno izplačilo ob zapadlosti ali ki uveljavljajo nekatere druge možnosti, bodo zajeti v področje uporabe, če ustrezajo splošni opredelitvi.

Opredelitev ne vključuje sklicevanja na produkte, ki so namenjeni malim vlagateljem, čeprav je veliko naložbenih produktov zasnovanih prav zanje. Razlog za to je, da se lahko maloprodajni element določi šele v trenutku prodaje, ko distributer določen naložbeni produkt proda malemu vlagatelju ali mu svetuje v zvezi z njim. Vendar bo moralo biti razkritje informacij podano vedno, ko bo produkt, ki spada na področje uporabe, prodan malim vlagateljem.

3.4.2. Pristojnost za pripravo dokumenta s ključnimi informacijami – člen 5

V predlogu je pristojnost za pripravo dokumenta s ključnimi informacijami izrecno dodeljena proizvajalcu naložbenega produkta v smislu Uredbe, tj. subjektu, ki proizvede naložbeni produkt, vendar pa tudi subjektu, ki je bistveno spremenil tveganje ali stroškovno strukturo obstoječega naložbenega produkta. (Subjekt, ki kombinira druge produkte, je proizvajalec produkta.) Ta opredelitev zajema situacijo, ko prvotni proizvajalec določenega finančnega produkta nima nadzora nad končnim produktom. Takšnega prenosa pristojnosti ne sproži vsaka sprememba prvotnega produkta. Za spremembe, ki bistveno spremenijo ključne značilnosti naložbenega produkta, kot so njegov profil tveganj/donosa ali njegovi stroški, pa se šteje, da predelajo produkt, kot je pojasnjeno v členu 4. Prenos priprave delnih ali celotnih informacij za razkrivanje tretjim osebam, kot je mogoč pri sodelovanju z distributerji, nima vpliva na splošno odgovornost proizvajalca produkta v zvezi z dokumentom s ključnimi informacijami.

3.4.3. Oblika in vsebina dokumenta s ključnimi informacijami – členi 6 do 11

Ta predlog uvaja načela režima ključnih informacij za vlagatelje za KNPVP za vse druge naložbene produkte za male vlagatelje. Vsi dokumenti s ključnimi informacijami morajo imeti standardiziran „videz in vtis“ ter vsebino, ki poudarja ključne informacije, predstavljene na običajen način, da se spodbujata primerljivost informacij in njihova razumljivost za male vlagatelje.

Dokument s ključnimi informacijami je treba obravnavati kot priložnost za učinkovito komunikacijo z morebitnimi vlagatelji na preprost način. Zato ta predlog vsebuje jasna določila v zvezi z njegovo obliko in jezikom: dokument mora biti kratek in jedrnat, napisan v nestrokovnem jeziku brez žargonskih izrazov, razumljiv povprečnemu ali tipičnemu malemu vlagatelju in imeti enotno obliko, da lahko vlagatelji enostavno primerjajo različne naložbene produkte. Dokument s ključnimi informacijami mora biti samostojen dokument, ki mora zagotoviti, da malim vlagateljem ni treba brati drugih dokumentov, da bi lahko razumeli ključne značilnosti naložbenega produkta in sprejeli informirane naložbene odločitve, pri čemer se mora jasno razločevati od tržnega gradiva.

V predlogu so določeni bistveni elementi naložbenega produkta, ki morajo biti opisani v dokumentu s ključnimi informacijami: ime produkta in naziv njegovega proizvajalca, vrsta in glavne značilnosti produkta, vključno z navedbo, ali lahko vlagatelj izgubi kapital, njegov profil tveganja in donosa, stroški ter pretekla uspešnost, če je primerno. Druge informacije se

lahko vključijo za posebne produkte, za zasebne pokojninske produkte pa je treba zagotoviti informacije o mogočih rezultatih v prihodnosti. Zaradi spodbujanja primerljivosti predlog določa enotno obliko in vrstni red oddelkov. Ključno je, da so informacije, vključene v dokument, čim krajše, sicer lahko dokument postane preveč zapleten za male vlagatelje. Zaradi ohranjanja kratke oblike se v dokument s ključnimi informacijami ne smejo vključiti nobene druge informacije.

Te zahteve je treba podpreti z delegiranimi akti in podpornimi metodologijami za izračun povzetka razkrivanja tveganj in stroškov, določenih v tehničnih standardih. Tak pristop bi omogočil najvišjo raven skladnosti in primerljivosti razkrivanja informacij glede na raznolikost produktov, ki spadajo v področje uporabe režima. Predvideva se, da bi lahko dodatne podporne pobude pomembno prispevale k uspehu te pobude, na primer priprava skupnih glosarjev izrazov ali izmenjava najboljših praks pri uporabi preprostega jezika.

Poleg tega so v predlogu določeni dodatni ukrepi za posodabljanje dokumenta s ključnimi informacijami in zagotavljanje ustreznih sklicevanj v spremljevalnih trženjskih informacijah.

V predlogu je pojasnjena odgovornost proizvajalca naložbenega produkta na podlagi dokumenta s ključnimi informacijami in dokazno breme v zvezi s tem: proizvajalec produkta je tisti, ki mora dokazati, da je ravnal v skladu z uredbo, če mali vlagatelj vloži pritožbo.

3.4.4. Obveznost zagotovitve dokumenta s ključnimi informacijami – člena 12 in 13

V skladu s predlogom je treba dokument s ključnimi informacijami predložiti malim vlagateljem (in ne le ponuditi). Kdor koli prodaja produkt malim vlagateljem (distributer ali proizvajalec produkta v primeru neposredne prodaje), mora morebitnemu vlagatelju zagotoviti pravočasno razkrivanje informacij pred izvedbo prodajne transakcije. Čas zagotovitve je ključen, saj mora biti za doseganje učinkovitosti dokument predložen pred sprejetjem naložbene odločitve. Vseeno predlagana uredba omogoča nekaj fleksibilnosti v zvezi s časom zagotavljanja informacij pri nekaterih oblikah distribucije, ki ne potekajo osebno. Predlog vključuje tudi zahteve v zvezi z mediji, ki se uporabljajo za zagotavljanje dokumenta s ključnimi informacijami malim vlagateljem, vključno s pogoji, pod katerimi so dovoljeni mediji, ki niso papir. Cilj teh zahtev je omogočanje primernosti teh medijev za potrebe prodaje in stalnega dostopa malih vlagateljev do informacij v prihodnosti. Za doseganje doslednih rezultatov bodo podrobnosti o metodi, času in pogojih zagotavljanja informacij malemu vlagatelju pojasnjene v delegiranih aktih.

3.4.5. Pritožbe, povrnitev škode in sodelovanje – členi 14 do 17

Ta predlog vključuje ukrepe za zagotavljanje učinkovitih pritožbenih postopkov na strani proizvajalca naložbenega produkta in na ravni držav članic. Poleg tega vključuje ukrepe za zagotavljanje učinkovitega dostopa do postopkov za reševanje sporov in povrnitev škode.

Zaradi medsektorskega značaja tega predloga, ki vključuje sektorje bančništva, zavarovalništva, vrednostnih papirjev in skladov, je potrebno okrepljeno in učinkovito sodelovanje med pristojnimi organi v vseh sektorjih.

3.4.6. Upravne sankcije in ukrepi – členi 18 do 22

Sporočilo Komisije o sankcijah⁴ potrjuje, da je „zagotavljanje pravilne uporabe predpisov EU v prvi vrsti naloga nacionalnih organov, ki morajo finančne institucije odvrniti od kršenja predpisov EU in sankcionirati kršitve v svojih jurisdikcijah,“ vendar hkrati poudarja, da morajo nacionalni organi delovati usklajeno in povezano.

V skladu s Sporočilom in na podlagi drugih pobud na ravni EU v finančnem sektorju predlog vsebuje določbe o sankcijah in ukrepih, katerih cilj je uvedba usklajenega pristopa k sankcijam, da se zagotovi skladnost. Pomembno je, da se v primeru kršitev določb tega predloga uporabljajo upravne sankcije in ukrepi ter da so te sankcije in ukrepi učinkoviti, sorazmerni in odvrtilni.

3.4.7. Prehodna določba za KNPVP in klavzula ponovnega pregleda – členi 23 do 25

Glede na nedavno uvedbo režima ključnih informacij za vlagatelje za KNPVP ne bi bilo sorazmerno, da se zahteve za dokument s ključnimi informacijami iz te uredbe v tej fazi uporabijo za KNPVP. Zato je vključena prehodna določba, ki KNPVP omogoča, da nadaljujejo z uporabo ključnih informacij za vlagatelje v skladu z Direktivo 2009/65/ES še pet let po začetku veljavnosti te uredbe.

Takrat bo Komisija lahko ocenila, kako bi bilo treba obravnavati KNPVP ter ali in kako bi bilo treba spremeniti obstoječi dokument s ključnimi informacijami za vlagatelje za KNPVP, da bi se dosegla največja možna stopnja primerljivosti informacij med KNPVP in drugimi naložbenimi produkti, ki so predmet zahtev glede dokumenta s ključnimi informacijami v skladu s to uredbo. Poleg opredelitve možnih prilagoditev vsebine dokumenta s ključnimi informacijami za vlagatelje za KNPVP je na voljo več možnosti za izvedbo teh prilagoditev na sorazmeren način. Ena možnost bi bila podaljšanje prehodne ureditve v tej uredbi, tako da bi se za KNPVP še naprej uporabljale samo zahteve Direktive 2009/65/ES, čeprav bi se te zahteve lahko prilagodile, da bi se zagotovila primerljivost informacij. Druga možnost bi bila sprememba Direktive 2009/65/ES z razveljavitvijo določb o dokumentu s ključnimi informacijami za vlagatelje za KNPVP in prenosom vsebinskih pravil glede razkrivanja informacij o KNPVP v to uredbo. Zadnja možnost bi bila ohranitev vsebinskih pravil glede dokumenta s ključnimi informacijami za vlagatelje za KNPVP v okviru ureditve za KNPVP, pri čemer bi se določilo, da je ta dokument enakovreden dokumentu s ključnimi informacijami za paketne naložbene produkte za male vlagatelje iz te uredbe. Presoja možnosti bi lahko po potrebi vključevala opredelitev kakršnih koli sprememb dokumenta s ključnimi informacijami iz te uredbe, ki bi morda bile potrebne.

Ta uredba predvideva pregled učinkovitosti ukrepov po petih letih. Pregled je časovno načrtovan pred koncem navedenega prehodnega obdobja, tako da so sklepi o ustreznem obravnavanju KNPVP že lahko oblikovani. V pregledu je treba tudi obravnavati, ali je treba področje uporabe Uredbe dodatno razširiti, da bo zajemalo nove ali inovativne naložbene produkte, ki so na voljo v Uniji.

⁴ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij „Krepitev sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev“, 8. december 2010 (COM(2010) 716 final.).

3.4.8. Medsebojni vpliv z drugo zakonodajo Unije, katere cilj je zagotavljanje informacij potrošnikom

V zvezi z drugimi zahtevami glede razkrivanja informacij iz zakonodaje Unije je treba navesti, da je dokument s ključnimi informacijami na podlagi te uredbe nov dokument za razkrivanje informacij, ki bo pripravljen tako, da bosta njegova vsebina in oblika posebej prilagojeni potrebam običajnih malih vlagateljev, ki bodo preučevali in primerjali različne naložbene produkte, preden se bodo odločili za naložbo. Njegova oblika in namen zato nista povsem enaka kot pri drugih zahtevah glede razkrivanja, kot je povzete v skladu z direktivo o prospektu ali zahteve glede razkrivanja v skladu z direktivo Solventnost II. Poleg zagotavljanja ključnih informacij malim vlagateljem je namen teh razkritij tudi zagotavljanje preglednosti na finančnih trgih ali celotnega pregleda vseh podrobnosti v zvezi s predlagano pogodbo. Zato dokument s ključnimi informacijami ne more enostavno nadomestiti teh drugih zahtev in bo obstajal vzporedno z njimi. Vendar bodo izkušnje z zahtevami iz te uredbe pokazale, ali je treba zahteve v zvezi z dokumentom s ključnimi informacijami v praksi dodatno razviti, da bi se na primer nadomestile nekatere zahteve po razkrivanju iz druge zakonodaje Unije.

Poleg tega zahteve v zvezi z dokumentom s ključnimi informacijami obstajajo vzporedno z zahtevami iz Direktive o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in Direktive o e-trgovini. Zahteve iz Direktive o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo so povezane s storitvami, zahteve iz Direktive o e-trgovini pa dopolnjujejo druge zahteve po informacijah v skladu z zakonodajo Unije. Zato ta uredba ne bo vplivala na navedeni direktivi.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun EU, saj za izvajanje nalog ne bodo potrebna dodatna sredstva in delovna mesta. Naloge, predvidene za evropske nadzorne organe, spadajo v obseg obstoječih pristojnosti teh organov, zato bo dodelitev sredstev in osebja, opredeljena v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga za te organe, zadostna za podporo izvajanju zadevnih nalog.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o dokumentih s ključnimi informacijami za naložbene produkte

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije⁵,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke⁶,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁷,

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ko se mali vlagatelji odločajo za naložbe, lahko pri tem izbirajo med vse več različnimi vrstami naložbenih produktov. Ti produkti pogosto zagotavljajo posebne naložbene rešitve, prilagojene potrebam malih vlagateljev, vendar so običajno zapleteni in težko razumljivi. Obstoječa razkritja informacij o takih naložbenih produktih za vlagatelje so neusklajena in malim vlagateljem pogosto niso v pomoč pri primerjanju različnih produktov in razumevanju njihovih značilnosti. Zato so se mali vlagatelji večkrat odločili za naložbe s tveganji in stroški, ki jih niso povsem razumeli, ter tako v nekaterih primerih utrpeli nepredvidene izgube.
- (2) Izboljšanje določb o preglednosti naložbenih produktov, ki so na voljo malim vlagateljem, je pomemben ukrep za zaščito vlagateljev in pogoj za povrnitev zaupanja malih vlagateljev v finančni trg. Na ravni Unije so bili prvi koraki v tej smeri že storjeni z oblikovanjem režima ključnih informacij za vlagatelje, ki je bil vzpostavljen z Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o

⁵ UL , , str. .

⁶ UL , , str. .

⁷ UL C , , str. .

uskklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)⁸.

- (3) Različna pravila, ki se razlikujejo glede na industrijo, ki ponuja naložbene produkte, in nacionalne predpise na tem področju, ustvarjajo neenake konkurenčne pogoje za različne produkte in distribucijske kanale ter pomenijo dodatne ovire za enotni trg finančnih storitev in produktov. Države članice so že začele različno in neuskklajeno ukrepati za odpravo pomanjkljivosti pri ukrepih za zaščito vlagateljev, pri čemer se bo ta razvoj verjetno nadaljeval. Različni pristopi k razkrivanju informacij o naložbenih produktih ovirajo razvoj enakih konkurenčnih pogojev za različne proizvajalce naložbenih produktov in prodajalce teh produktov, zaradi česar izkrivljajo konkurenco. Prav tako bi ustvarili neenako raven zaščite vlagateljev v Uniji. Takšne razlike pomenijo oviro za vzpostavitev in nemoteno delovanje notranjega trga. Zato je ustrezna pravna podlaga člen 114 PDEU, kot se razlaga v skladu s stalno sodno prakso Sodišča Evropske unije.
- (4) Na ravni Unije je treba vzpostaviti enotna pravila o preglednosti, ki se bodo uporabljala za vse udeležence na trgu naložbenih produktov, da se preprečijo razlike. Potrebna je uredba, da se omogoči vzpostavitev skupnega standarda za dokumente s ključnimi informacijami na tak enoten način, da se lahko uskladi oblika in vsebina teh dokumentov. Z neposredno veljavnimi pravili iz uredbe bi bilo treba zagotoviti, da za vse udeležence na trgu naložbenih produktov veljajo enake zahteve. Tako bi bilo treba zagotoviti tudi enotno razkrivanje informacij, da se preprečijo različne nacionalne zahteve, ki bi bile posledica prenosa direktive. Uporaba uredbe je primerna tudi zato, ker zagotavlja, da za vse prodajalce naložbenih produktov veljajo enotne zahteve v zvezi s predložitvijo dokumenta s ključnimi informacijami malim vlagateljem.
- (5) Medtem ko je izboljšanje razkrivanja informacij o naložbenih produktih bistveno za povrnitev zaupanja malih vlagateljev v finančne trge, je prav tako pomembno, da so postopki prodaje teh produktov učinkovito regulirani. Ta uredba dopolnjuje ukrepe o prodaji iz Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹. Prav tako dopolnjuje ukrepe v zvezi s prodajo zavarovalnih produktov iz Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰.
- (6) Ta uredba bi se morala ne glede na njihovo obliko ali sestavo uporabljati za vse produkte, ki jih proizvede industrija finančnih storitev z namenom zagotavljanja naložbenih priložnosti malim vlagateljem, pri katerih je donos, ponujen vlagatelju, izpostavljen uspešnosti enega ali več sredstev ali referenčnim vrednostim, ki niso obrestna mera. To bi moralo vključevati naložbene produkte, kot so naložbeni skladi, police življenjskega zavarovanja z naložbenim elementom in strukturirani produkti za male vlagatelje. Pri teh produktih ne gre za neposredne naložbe, kot to velja v primeru, če vlagatelji sami kupijo sredstva ali jih imajo v lasti. Namesto tega takšni produkti posredujejo med vlagatelji in trgi s postopkom „paketiranja“, „ovijanja“ ali združevanja sredstev, s čimer se ustvarijo drugačna tveganja, vzpostavijo drugačne značilnosti produkta ali dosežejo drugačne stroškovne strukture v primerjavi z neposrednim lastništvom. Takšno „paketiranje“ lahko malim vlagateljem omogoči, da

⁸ UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

⁹ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

¹⁰ UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

se lahko vključijo v naložbene strategije, ki bi bile zanje sicer nedostopne ali nepraktične, vendar so za to lahko potrebne tudi dodatne informacije, zlasti da se omogoči primerjava različnih načinov pakiranja naložb.

- (7) Zaradi zagotovitve, da se ta uredba uporablja izključno za takšne paketne naložbene produkte, bi morali biti zavarovalni produkti, ki ne ponujajo naložbenih priložnosti, in produkti, ki so izpostavljeni izključno obrestnim meram, izključeni iz področja uporabe Uredbe. Sredstva, ki so v neposrednem lastništvu, kot so delnice podjetij ali državne obveznice, niso paketni naložbeni produkti in bi zato morala biti izključena. Ta uredba se osredotoča na izboljšanje primerljivosti in razumljivosti informacij o naložbenih produktih, ki se prodajajo malim vlagateljem, zato ne bi smela urejati poklicnih pokojninskih načrtov, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje¹¹ ali Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II)¹². Podobno bi morali biti nekateri produkti poklicnega pokojninskega zavarovanja, ki ne spadajo na področje uporabe Direktive 2003/41/ES, izvzeti s področja uporabe te uredbe, pod pogojem, da nacionalna zakonodaja zahteva prispevek delodajalca in zaposleni ne more izbrati ponudnika pokojninskih produktov. Investicijski skladi, namenjeni institucionalnim vlagateljem, prav tako ne spadajo v področje uporabe te uredbe, ker niso namenjeni za prodajo malim vlagateljem. Vendar bi morali naložbeni produkti, katerih namen je kopičenje prihrankov za individualne pokojnine, ostati v področju uporabe, ker pogosto konkurirajo drugim produktom iz te uredbe in se jih malemu vlagatelju distribuira na podoben način.
- (8) Da se bo zagotovila jasnost glede razmerja med obveznostmi iz te uredbe in obveznostmi iz Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje in o spremembi Direktive 2001/34/ES¹³ ter Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta, je treba določiti, da se poleg te uredbe še naprej uporabljata navedeni direktivi.
- (9) Proizvajalci naložbenih produktov, kot so upravitelji skladov, zavarovalnice, izdajatelji vrednostnih papirjev, kreditne institucije ali investicijska podjetja, bi morali pripraviti dokumente s ključnimi informacijami za naložbene produkte, ki jih proizvajajo, ker sami najbolj poznajo produkt in so zanj odgovorni. Proizvajalec naložbenega produkta bi moral dokumente pripraviti, preden se produkti začnejo prodajati malim vlagateljem. Če pa se produkt ne prodaja malim vlagateljem, dokumenta s ključnimi informacijami ni treba pripraviti, in kadar za proizvajalca naložbenega produkta priprava takšnega dokumenta ni praktična, lahko za pripravo pooblasti drug subjekt. Da se zagotovi splošno razširjanje in razpoložljivost dokumentov s ključnimi informacijami, bi morala ta uredba proizvajalcu naložbenega produkta omogočati, da dokumente objavi na spletnem mestu po lastni izbiri.
- (10) Zaradi izpolnjevanja potreb malih vlagateljev je treba zagotoviti, da so informacije o naložbenih produktih točne, poštene in jasne ter da za male vlagatelje niso zavajajoče.

¹¹ UL L 235, 23.9.2003, str. 10.

¹² UL L 335, 17.12.2009, str. 1.

¹³ UL L 345, 21.12.2003, str. 64.

Zato bi morala ta uredba določiti skupne standarde za pripravo dokumenta s ključnimi informacijami, s katerimi se bo zagotovilo, da bo razumljiv za male vlagatelje. Glede na težave, ki jih imajo številni mali vlagatelji z razumevanjem strokovne finančne terminologije, bi bilo treba posebno pozornost nameniti besednjaku in slogu pisanja dokumenta. Prav tako bi bilo treba določiti pravila glede jezika, v katerem je napisan. Poleg tega bi morali mali vlagatelji dokument s ključnimi informacijami razumeti tak, kot je, ne da bi morali iskati dodatne informacije.

- (11) Malim vlagateljem bi bilo treba zagotoviti informacije, ki jih potrebujejo za sprejetje informirane naložbene odločitve in primerjavo različnih naložbenih produktov, pri čemer morajo biti te informacije kratke in jedrnate, ker sicer obstaja tveganje, da jih mali vlagatelji ne bodo uporabili. Dokument s ključnimi informacijami bi moral zato vsebovati le ključne informacije, predvsem o vrsti in značilnostih produkta, vključno z navedbo, ali je mogoča izguba kapitala, ter o stroških in profilu tveganja produkta, ter ustrezne informacije o uspešnosti in nekatere druge posebne informacije, ki so morda potrebne za razumevanje značilnosti posameznih vrst produktov, tudi tistih, ki so namenjeni načrtovanju pokojnine.
- (12) Dokument s ključnimi informacijami bi moral biti pripravljen v obliki, ki malim vlagateljem omogoča primerjanje različnih naložbenih produktov, ker so vedenjski vzorci in sposobnosti potrošnikov takšni, da morajo biti oblika, predstavitev in vsebina informacij natančno opredeljene zaradi čim večje razumljivosti in uporabe informacij. Pri vsakem posameznem dokumentu bi bilo treba upoštevati enak vrstni red točk in naslovov za te elemente. Poleg tega bi se morale podrobnosti informacij, ki jih je treba vključiti v dokument s ključnimi informacijami za različne produkte, in predstavitev teh informacij dodatno uskladiti z delegiranimi akti, ki upoštevajo obstoječe in tekoče raziskave o vedenjskih vzorcih potrošnikov, vključno z rezultati preskušanja učinkovitosti različnih načinov predstavljanja informacij pri potrošnikih. Poleg tega imajo pri nekaterih naložbenih produktih mali vlagatelji možnost izbire med različnimi osnovnimi naložbami. Te produkte bi bilo treba upoštevati pri pripravi oblike.
- (13) Vse pogosteje si mali vlagatelji pri naložbenih odločitvah ne prizadevajo le za doseganje finančnega donosa. Pogosto so zanje pomembni tudi drugi nameni, kot so socialni ali okoljski cilji. Poleg tega so lahko informacije o nefinančnih vidikih naložb pomembne za osebe, ki si prizadevajo za trajnostne, dolgoročne naložbe. Vendar je lahko primerjava informacij o socialnih in okoljskih rezultatih ter rezultatih s področja upravljanja, ki jih želi doseči proizvajalec naložbenega produkta, otežena ali pa te sploh niso na voljo. Zato je zaželen dodatna uskladitev podrobnosti informacij o tem, ali so se upoštevala okoljska in socialna vprašanja in vprašanja upravljanja ter na kakšen način.
- (14) Dokument s ključnimi informacijami bi se moral jasno razločevati od drugih oblik tržnih komunikacij. Ta dokument ne bi smel biti manj pomemben od drugih dokumentov.
- (15) Za zagotovitev zanesljivosti informacij v dokumentu s ključnimi informacijami bi morali v skladu s to uredbo proizvajalci naložbenih produktov ta dokument redno posodabljeni. Zato je nujno, da se v delegiranem aktu, ki ga sprejme Komisija, določijo podrobna pravila o pogojih in pogostosti pregledovanja informacij ter reviziji dokumenta s ključnimi informacijami.

- (16) Dokumenti s ključnimi informacijami so temelj za naložbene odločitve malih vlagateljev. Zato nosijo proizvajalci naložbenih produktov pomembno odgovornost do malih vlagateljev in morajo zagotoviti upoštevanje pravil iz te uredbe. Pomembno je torej zagotoviti, da imajo mali vlagatelji, ki so se pri svoji naložbeni odločitvi zanašali na dokument s ključnimi informacijami, učinkovito pravico do povrnitve škode. Poleg tega bi bilo treba zagotoviti, da imajo vsi mali vlagatelji v celotni Uniji enake pravice, da zahtevajo povrnitev škode, ki jo lahko utrpijo, če proizvajalci naložbenih produktov ne izpolnjujejo zahtev iz te uredbe. Zato bi bilo treba uskladiti pravila o odgovornost proizvajalca naložbenega produkta. Ta uredba bi morala določati, da lahko mali vlagatelj proizvajalcu produkta pripiše odgovornost za kršitev te uredbe v primeru, ko izguba nastane zaradi uporabe dokumenta s ključnimi informacijami.
- (17) Ker mali vlagatelji na splošno nimajo natančnega vpogleda v notranje postopke proizvajalcev naložbenih produktov, bi bilo treba določiti obrnjeno dokazno breme. Proizvajalec produkta bi moral dokazati, da je bil dokument s ključnimi informacijami pripravljen v skladu s to uredbo. Vendar bi moral mali vlagatelj nazorno prikazati, da je izgubo utrpel zaradi uporabe informacij iz dokumenta s ključnimi informacijami, saj spada to vprašanje neposredno na osebno področje malega vlagatelja.
- (18) Vprašanja civilnopravne odgovornosti proizvajalca naložbenih produktov, ki niso zajeta v tej uredbi, bi moralo urejati veljavno nacionalno pravo, utemeljeno na ustreznih pravilih mednarodnega zasebnega prava. Sodišče, pristojno za odločanje o odškodninskem zahtevku iz naslova civilne odgovornosti, ki ga vloži mali vlagatelj, bi moralo biti določeno na podlagi ustreznih pravil o mednarodni pristojnosti.
- (19) Da lahko mali vlagatelj sprejme informirano naložbeno odločitev, bi morali prodajalci naložbenih produktov pravočasno predložiti dokument s ključnimi informacijami, in sicer pred sklenitvijo vsake transakcije. Ta zahteva bi morala veljati na splošno ne glede na kraj ali način izvedbe transakcije. Prodajalci vključujejo distributerje in proizvajalca naložbenih produktov, kadar se ta odloči za neposredno prodajo produkta malim vlagateljem. Da se zagotovita potrebna fleksibilnost in sorazmernost, bi moralo biti omogočeno, da mali vlagatelji, ki želijo skleniti transakcijo prek sredstva za sporazumevanje na daljavo, dokument s ključnimi informacijami prejmejo po sklenitvi transakcije. Tudi v tem primeru bi dokument s ključnimi informacijami koristil vlagatelju, na primer, da bi lahko ta primerjal kupljeni produkt s produktom, opisanim v dokumentu s ključnimi informacijami. Ta uredba ne posega v Direktivo 2002/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴.
- (20) Določena bi morala biti enotna pravila, da bi se prodajalcu naložbenega produkta zagotovila določena možnost izbire glede medija, na katerem bo dokument s ključnimi informacijami posredovan malim vlagateljem, pri čemer bi se dopuščala uporaba elektronskih komunikacij, kjer je primerno glede na okoliščine transakcije. Vendar bi moral imeti mali vlagatelj možnost, da ga dobi v papirni obliki. Zaradi dostopa potrošnika do informacij bi bilo treba dokument s ključnimi informacijami vedno zagotoviti brezplačno.

¹⁴ UL L 271, 9.10.2002, str. 16.

- (21) Za zagotovitev zaupanja malih vlagateljev v naložbene produkte bi bilo treba določiti zahteve za ustrezne notranje postopke, s katerimi se zagotovi, da mali vlagatelji prejmejo konkreten odgovor proizvajalca naložbenih produktov na pritožbe.
- (22) Postopki za alternativno reševanje sporov omogočajo hitrejše in cenejše reševanje sporov kot sodni postopki ter zmanjšujejo obremenitev sodnega sistema. V ta namen bi morali proizvajalci in prodajalci naložbenih produktov biti zavezani k sodelovanju v takšnih postopkih, ki jih sprožijo mali vlagatelji v zvezi s pravicami in obveznostmi, ki jih določa ta uredba, v odvisnosti od nekaterih varoval v skladu z načelom učinkovitega sodnega varstva. Zlasti postopki za alternativno reševanje sporov ne bi smeli posegati v pravice, ki jih imajo stranke v takšnih postopkih za sprožitev pravnih postopkov pred sodišči.
- (23) Ker bi morali dokument s ključnimi informacijami za naložbene produkte pripraviti subjekti, ki delujejo v sektorjih bančništva, zavarovalništva, vrednostnih papirjev in skladov na finančnih trgih, je najpomembnejša zagotovitev nemotenega sodelovanja med različnimi organi, ki nadzorujejo proizvajalce naložbenih produktov, tako da uporabljajo enoten pristop k uporabi te uredbe.
- (24) V skladu s sporočilom Komisije iz decembra 2010 o krepitvi sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev¹⁵ in za zagotovitev izpolnjevanja zahtev te uredbe je pomembno, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev uporabe ustreznih sankcij in ukrepov za kršitve te uredbe. Da se zagotovi odvrčilen učinek sankcij in okrepi zaščita vlagateljev z opozarjanjem na naložbene produkte, ki kršijo to uredbo, bi bilo treba sankcije in ukrepe običajno objavljati, razen v dobro utemeljenih okoliščinah.
- (25) Za izpolnitev ciljev te uredbe bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije Komisijo pooblastiti za sprejetje aktov v zvezi z določitvijo podrobnosti glede predstavitve in oblike dokumenta s ključnimi informacijami, vsebine informacij, ki jih je treba vključiti v dokument s ključnimi informacijami, podrobnih zahtev v zvezi z določitvijo roka za predložitev dokumenta s ključnimi informacijami ter tudi v zvezi z njegovo revizijo in pregledom. Zlasti je pomembno, da Komisija pri pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti hkratno, pravočasno in ustrezno posredovanje zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (26) Komisija bi morala sprejeti osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki jih v zvezi z metodologijo, na kateri temeljita predstavitev tveganja in donosa ter izračun stroškov, pripravijo ESMA, EBA in EIOPA v skladu s členom 8, in sicer z delegiranimi akti v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije in v skladu z ustreznimi členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, 1094/2010 in 1095/2010.
- (27) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁶ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki jo v okviru te uredbe in pod nadzorom pristojnih organov izvajajo države članice. Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih

¹⁵ COM(2010) 716.

¹⁶ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov¹⁷ ureja obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvajajo evropski nadzorni organi v skladu s to uredbo in pod nadzorom evropskega nadzornika za varstvo podatkov. Vsaka obdelava osebnih podatkov, ki se izvede v okviru te uredbe, kot je izmenjava ali prenos osebnih podatkov, ki ga izvedejo pristojni organi, bi morala biti v skladu z Direktivo 95/46/ES, vsaka izmenjava ali prenos informacij, ki ga izvedejo evropski nadzorni organi, pa bi morala biti v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001.

- (28) Medtem ko KNPVP v smislu te uredbe pomenijo naložbene produkte, nedavna določitev zahtev glede ključnih informacij za vlagatelje v skladu z Direktivo 2009/65/ES pomeni, da bi bilo takšnim KNPVP ustrezno zagotoviti prehodno obdobje petih let od začetka veljavnosti te uredbe, v katerem ta uredba zanje ne bi veljala. Po izteku tega obdobja bi se ta uredba zanje uporabljala, če prehodno obdobje ne bi bilo podaljšano.
- (29) Pregled te uredbe bi bilo treba opraviti štiri leta po začetku njene veljavnosti, da se upoštevajo razvoj trga, kot je pojav novih oblik naložbenih produktov, in tudi razvoj na drugih področjih zakonodaje Unije ter izkušnje držav članic. S pregledom bi se moralo oceniti, ali sta se z uvedenimi ukrepi izboljšala povprečno razumevanje malih vlagateljev v zvezi z naložbenimi produkti in primerljivost produktov. Pri tem bi bilo treba tudi preučiti, ali bi bilo treba prehodno obdobje, ki velja za KNPVP, podaljšati oziroma ali bi se lahko preučile druge možnosti za obravnavo KNPVP. Na podlagi tega pregleda bi morala Komisija predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bi mu po potrebi priložila zakonodajne predloge.
- (30) Da bi imeli proizvajalci in prodajalci naložbenih produktov dovolj časa za pripravo na praktično uporabo zahtev iz te uredbe, bi se zahteve iz te uredbe morale začeti uporabljati šele dve leti po začetku njene veljavnosti.
- (31) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznane zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (32) Ker države članice, ki delujejo samostojno, ne morejo zadovoljivo doseči cilja ukrepa, ki ga je treba sprejeti, in sicer večje zaščite malih vlagateljev in njihovega večjega zaupanja v naložbene produkte, vključno s čezmejno prodajo teh produktov, ter ker se lahko ugotovljene pomanjkljivosti odpravijo le z ukrepanjem na evropski ravni in se ta cilj zaradi svojih učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

¹⁷ UL L 8, 12.1.2001, str. 1.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Ta uredba določa enotna pravila o obliki in vsebini dokumenta s ključnimi informacijami, ki ga morajo pripraviti proizvajalci naložbenih produktov, ter enotna pravila o predložitvi tega dokumenta malim vlagateljem.

Člen 2

Ta uredba se uporablja za proizvodnjo in prodajo naložbenih produktov.

Vendar se ne uporablja za naslednje produkte:

- (a) naložbene produkte, ki ne ponujajo odkupne vrednosti ali pa ta odkupna vrednost tržnim nihanjem ni izpostavljena neposredno ali posredno v celoti ali jim je izpostavljena le delno;
- (b) depozite z donosnostjo, ki je določena glede na obrestno mero;
- (c) vrednostne papirje iz točk (b) do (g), (i) in (j) člena 1(2) Direktive 2003/71/ES;
- (d) druge vrednostne papirje, ki ne vključujejo izvedenega finančnega instrumenta;
- (e) sisteme poklicnega pokojninskega zavarovanja, ki spadajo v področje uporabe Direktive 2003/41/ES ali Direktive 2009/138/ES, ter
- (f) pokojninske produkte, pri katerih nacionalna zakonodaja zahteva prispevek delodajalca in zaposleni ne more izbrati ponudnika pokojninskih produktov.

Člen 3

1. Kadar se za proizvajalce naložbenih produktov iz te uredbe uporablja tudi Direktiva 2003/71/ES, se uporabljata ta uredba in Direktiva 2003/71/ES.
2. Kadar se za proizvajalce naložbenih produktov iz te uredbe uporablja tudi Direktiva 2009/138/ES, se uporabljata ta uredba in Direktiva 2009/138/ES.

Člen 4

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „naložbeni produkt“ pomeni naložbo, pri kateri je znesek, ki je povrnjen vlagatelju, ne glede na pravno obliko naložbe izpostavljen nihanjem v

referenčnih vrednostih ali uspešnosti enega ali več sredstev, ki jih vlagatelj ne kupi neposredno;

- (b) „proizvajalec naložbenega produkta“ pomeni:
 - i) vsako fizično ali pravno osebo, ki proizvede naložbeni produkt;
 - ii) vsako fizično ali pravno osebo, ki spreminja obstoječi naložbeni produkt, tako da spremeni njegov profil tveganja in donosa ali stroške v zvezi z naložbo v naložbeni produkt;
- (c) „mali vlagatelji“ pomeni:
 - i) majhne vlagatelje, kot so opredeljeni v točki 12 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES;
 - ii) stranke v smislu Direktive 2002/92/ES;
- (d) „pokojninski produkti“ pomeni produkte, katerih glavni namen v skladu z nacionalno zakonodajo je zagotavljanje prihodka vlagatelju v upokojitvi in na podlagi katerih je vlagatelj upravičen do nekaterih prejemkov;
- (e) „trajni nosilec podatkov“ pomeni trajni nosilec podatkov, kakor je opredeljen v členu 2(m) Direktive 2009/65/ES;
- (f) „pristojni organi“ pomeni nacionalne organe držav članic, ki so zakonsko pooblaščen za nadzorovanje proizvajalca naložbenih produktov ali osebe, ki prodaja naložbeni produkt malemu vlagatelju.

POGLAVJE II

DOKUMENT S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI

ODDELEK 1

PRIPRAVA DOKUMENTA S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI

Člen 5

Proizvajalec naložbenih produktov pripravi dokument s ključnimi informacijami v skladu z zahtevami iz te uredbe za vsak naložbeni produkt, ki ga proizvede, dokument pa objavi na spletnem mestu po svoji izbiri še pred začetkom prodaje naložbenega produkta malim vlagateljem.

ODDELEK II

OBLIKA IN VSEBINA DOKUMENTA S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI

Člen 6

1. Dokument s ključnimi informacijami je točen, pošten in jasen ter ne sme biti zavajajoč.
2. Dokument s ključnimi informacijami je samostojen dokument, ki se jasno razlikuje od trženjskega gradiva.
3. Dokument s ključnimi informacijami se pripravi kot kratek dokument, ki:
 - (a) se predstavi in oblikuje v lahko čitljivi obliki z znaki primerne velikosti za branje;
 - (b) je jasen in napisan v jeziku, ki svojo vsebino sporoča na način, ki malemu vlagatelju omogoča lažje razumevanje predstavljenih informacij, predvsem če:
 - (i) je uporabljen jezik jasen, jedrnat in razumljiv;
 - (ii) se izogiba uporabi žargona;
 - (iii) se izogiba uporabi strokovnih izrazov, kadar je namesto njih mogoče uporabiti vsakdanje besede.
4. Kadar se v dokumentu s ključnimi informacijami, ki je natisnjen ali fotokopiran v črno beli tehniki, uporabijo barve, te ne smejo zmanjšati razumljivosti informacij.
5. Kadar se v dokumentu s ključnimi informacijami uporabi blagovna znamka ali logotip podjetja proizvajalca naložbenega produkta ali skupine, ki ji pripada, to malega vlagatelja ne sme odvrniti od informacij, ki jih vsebuje dokument, ali zmanjšati razločnosti besedila.

Člen 7

Dokument s ključnimi informacijami je napisan v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov države članice, v kateri se naložbeni produkt prodaja, ali v jeziku, ki ga sprejmejo pristojni organi zadevne države članice, če pa je dokument napisan v drugem jeziku, ga je treba prevesti v enega od teh jezikov.

Člen 8

1. Naslov „Dokument s ključnimi informacijami“ se nahaja na vidnem mestu na vrhu prve strani dokumenta s ključnimi informacijami. Takoj za naslovom se navede obrazložitev. Ta se glasi:

„V tem dokumentu so navedene ključne informacije o tem naložbenem produktu. Dokument ni trženjsko gradivo. Informacije se zahtevajo v skladu z zakonom zaradi seznanitve z vrsto

zadevnega naložbenega produkta in tveganji pri vlaganju vanj. Priporočeno je, da dokument preberete, da lahko sprejmete informirano odločitev o tem, ali boste vlagali.“

2. Dokument s ključnimi informacijami vsebuje naslednje informacije:

- (a) v oddelku na začetku dokumenta ime naložbenega produkta in naziv proizvajalca naložbenega produkta;
- (b) vrsto in glavne značilnosti naložbenega produkta pod oddelkom z naslovom „Kaj pomeni ta naložba?“, vključno z:
 - i) vrsto naložbenega produkta;
 - ii) njegovimi cilji in načini njihovega doseganja;
 - iii) navedbo, ali se proizvajalec naložbenega produkta usmerja v posebne okoljske ali socialne rezultate ali rezultate s področja upravljanja v zvezi s svojim poslovanjem ali v zvezi z naložbenim produktom, ter v tem primeru navedbo rezultatov, za katere si prizadeva, in način njihovega doseganja;
 - iv) podrobnimi podatki o storitvah zavarovanja, če jih naložbeni produkt ponuja;
 - v) trajanje naložbenega produkta, če je znano;
 - vi) scenariji uspešnosti, če je to pomembno glede na vrsto produkta;
- (c) pod oddelkom z naslovom „Ali lahko izgubim denar?“ kratko navedbo, ali je mogoča izguba kapitala, vključno z:
 - i) morebitnim zagotovljenim jamstvom ali zaščito kapitala ter tudi njihove morebitne omejitve;
 - ii) morebitno vključitvijo naložbenega produkta v odškodninsko ali jamstveno shemo;
- (d) pod oddelkom z naslovom „Čemu je produkt namenjen?“ navedbo priporočenega najkrajšega obdobja lastništva in pričakovanega profila likvidnosti produkta, vključno z možnostjo in pogoji za morebitno likvidacijo naložbe pred njeno dospelostjo, ob upoštevanju profila tveganja in donosa naložbenega produkta ter razvoja trga, ki se predpostavlja;
- (e) pod oddelkom „Kakšna so tveganja in kaj lahko pridobim?“ profil tveganja in donosa naložbenega produkta, vključno z zbirnim kazalnikom tega profila in opozorili v zvezi s kakršnimi koli posebnimi tveganji, ki jih zbirni kazalnik morda ne prikazuje v celoti;
- (f) pod oddelkom z naslovom „Kakšni so stroški?“ stroške, povezane z naložbo v naložbeni produkt, vključno z neposrednimi in posrednimi stroški, ki jih ima vlagatelj, ter zbirnimi kazalniki teh stroškov;

- (g) pod oddelkom z naslovom „Kakšni so rezultati v preteklosti?“ uspešnost naložbenega produkta v preteklosti, če je to relevantno glede na vrsto produkta in trajanje beleženja dosežkov;
 - (h) za pokojninske produkte pod oddelkom z naslovom „Kaj lahko dobim ob upokojitvi?“ napovedi mogočih rezultatov v prihodnosti.
3. Proizvajalec naložbenega produkta lahko druge informacije vključi le, kjer je to potrebno, da lahko mali vlagatelj sprejme informirano naložbeno odločitev glede določenega naložbenega produkta.
 4. Informacije iz odstavka 2 se predstavijo v enotni obliki, vključno z enotnimi naslovi in ob upoštevanju standardnega vrstnega reda, določenega v odstavku 2, tako da se omogoči primerjava z dokumentom s ključnimi informacijami za kateri koli drug naložbeni produkt. Dokument s ključnimi informacijami je običajno označen z enotnim simbolom, tako da se loči od drugih dokumentov.
 5. Komisija je v skladu s členom 23 pooblaščen za sprejetje delegiranih aktov, ki določajo podrobnosti o predstavitvi in vsebini vsakega od elementov informacij iz odstavka 2, predstavitev in podrobnosti o drugih informacijah, ki jih lahko proizvajalec produkta vključi v dokument s ključnimi informacijami iz odstavka 3, ter podrobnosti o enotni obliki in enotnem simbolu iz odstavka 4. Komisija upošteva razlike med naložbenimi produkti in zmožnostmi malih vlagateljev ter tudi značilnostmi naložbenih produktov, ki malemu vlagatelju omogočajo izbiro med različnimi osnovnimi naložbami ali drugimi možnostmi, ki jih produkt ponuja, tudi kadar se lahko ta izbira opravi v različnih obdobjih ali se v prihodnosti spremeni.
 6. Evropski bančni organ (EBA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA) pripravijo osnutek regulativnih standardov za določitev:
 - (a) metodologije, na kateri temelji predstavitev tveganja in donosa iz točke (e) odstavka 2 tega člena, ter
 - (b) izračuna stroškov iz točke (f) odstavka 2 tega člena.

Osnutek regulativnih tehničnih standardov upošteva različne vrste naložbenih produktov. Evropski nadzorni organi osnutke regulativnih tehničnih standardov predložijo Komisiji do [...].

Komisiji se podeli pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1094/2010 ter členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 9

Tržne komunikacije, ki vključujejo določene informacije v zvezi z naložbenim produktom, ne vsebujejo navedb, ki so v nasprotju z informacijami iz dokumenta s ključnimi informacijami ali zmanjšujejo pomen dokumenta s ključnimi informacijami. Tržne komunikacije navajajo, da je dokument s ključnimi informacijami dostopen, in zagotovijo informacije o tem, kako se ga pridobi.

Člen 10

1. Proizvajalec naložbenega produkta redno pregleduje informacije v dokumentu s ključnimi informacijami in dokument revidira, kadar se na podlagi pregleda ugotovi, da so potrebne spremembe.
2. Komisija je v skladu s členom 23 pooblaščen za sprejetje delegiranih aktov, ki določajo podrobna pravila za pregled informacij v dokumentu s ključnimi informacijami in revizijo dokumenta s ključnimi informacijami v zvezi s:
 - (a) pogoji in pogostostjo pregledovanja informacij v dokumentu s ključnimi informacijami;
 - (b) pogoji, pod katerimi je treba informacije v dokumentu s ključnimi informacijami revidirati in pod katerimi je ponovna objava revidiranega dokumenta s ključnimi informacijami obvezna ali poljubna;
 - (c) posebnimi pogoji, pod katerimi je treba informacije v dokumentu s ključnimi informacijami pregledati ali ta dokument revidirati, kadar je naložbeni produkt malim vlagateljem na voljo občasno;
 - (d) okoliščinami, pod katerimi je treba male vlagatelje obvestiti o revidiranem dokumentu s ključnimi informacijami za naložbeni produkt, ki ga kupijo.

Člen 11

1. Kadar proizvajalec naložbenega produkta pripravi dokument s ključnimi informacijami, ki ni v skladu z zahtevami iz členov 6, 7 in 8 ter na katerega se je mali vlagatelj zanašal pri sprejetju naložbene odločitve, lahko mali vlagatelj od proizvajalca naložbenega produkta zahteva povrnitev škode za kakršno koli izgubo, ki jo je utrpel zaradi uporabe dokumenta s ključnimi informacijami.
2. Če mali vlagatelj dokaže izgubo zaradi uporabe informacij iz dokumenta s ključnimi informacijami, mora proizvajalec naložbenega produkta dokazati, da je bil dokument s ključnimi informacijami pripravljen v skladu s členi 6, 7 in 8 te uredbe.
3. Porazdelitev dokaznega bremena iz odstavka 2 se ne sme spreminjati vnaprej s sporazumom. Kakršna koli klavzula iz takšnih vnaprejšnjih sporazumov za malega vlagatelja ni zavezujoča.

ODDELEK III

PREDLOŽITEV DOKUMENTA S KLJUČNIMI INFORMACIJAMI

Člen 12

1. Prodajalec naložbenega produkta malemu vlagatelju dokument s ključnimi informacijami predloži pravočasno pred sklenitvijo transakcije v zvezi z naložbenim produktom.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko prodajalec naložbenega produkta malemu vlagatelju dokument s ključnimi informacijami predloži takoj po sklenitvi transakcije:
 - (a) kadar se mali vlagatelj odloči za sklenitev transakcije prek sredstva za sporazumevanje na daljavo,
 - (b) kadar predložitev dokumenta s ključnimi informacijami v skladu z odstavkom 1 ni mogoča in
 - (c) kadar je prodajalec naložbenega produkta malega vlagatelja s tem dejstvom seznanil.
3. Kadar se v imenu malega vlagatelja izvajajo zaporedne transakcije v zvezi z istim naložbenim produktom, in sicer v skladu z navodili, ki jih ta vlagatelj posreduje prodajalcu naložbenega produkta pred prvo transakcijo, obveznost predložitve dokumenta s ključnimi informacijami iz odstavka 1 velja le za prvo transakcijo.
4. Komisija je v skladu s členom 23 pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov, s katerimi določi:
 - (a) pogoje za izpolnjevanje zahteve glede pravočasne predložitve dokumenta s ključnimi informacijami, kot je določeno v odstavku 1;
 - (b) metodo in rok za predložitev dokumenta s ključnimi informacijami v skladu z odstavkom 2.

Člen 13

1. Prodajalec naložbenega produkta malim vlagateljem brezplačno predloži dokument s ključnimi informacijami.
2. Prodajalec naložbenega produkta malemu vlagatelju predloži dokument s ključnimi informacijami prek enega od naslednjih medijev:
 - (a) v papirni obliki;
 - (b) na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, pri čemer so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4, ali
 - (c) prek spletne strani, pri čemer so izpolnjeni pogoji iz odstavka 5.
3. Vendar, kadar se dokument s ključnimi informacijami predloži na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, ali prek spletnega mesta, se malim vlagateljem na zahtevo brezplačno zagotovi izvod v tiskani obliki.
4. Dokument s ključnimi informacijami se lahko predloži na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) uporaba trajnega nosilca podatkov je primerna za okoliščine poslovanja med prodajalcem naložbenega produkta in malim vlagateljem ter

- (b) mali vlagatelj je lahko izbral med informacijami v papirni obliki in na trajnem nosilcu podatkov ter je izbral slednjega.
5. Dokument s ključnimi informacijami se lahko zagotovi prek spletnega mesta, če je dokument s ključnimi informacijami naslovljen osebno na malega vlagatelja in če so izpolnjeni naslednji pogoji:
- (a) predložitev dokumenta s ključnimi informacijami za vlagatelja prek spletne strani je primerna za okoliščine poslovanja med prodajalcem naložbenega produkta in malim vlagateljem;
 - (b) mali vlagatelj se strinja s predložitvijo dokumenta s ključnimi informacijami prek spletne strani;
 - (c) mali vlagatelj je po elektronski poti obveščen o naslovu spletnega mesta ter delu spletnega mesta, kjer lahko dostopa do dokumenta s ključnimi informacijami;
 - (d) če je bil dokument s ključnimi informacijami revidiran v skladu s členom 10, se dajo malemu vlagatelju na voljo tudi vse revidirane različice;
 - (e) zagotovi se, da dokument s ključnimi informacijami ostane dostopen prek spletnega mesta toliko časa, kot se razumno pričakuje, da ga bo mali vlagatelj uporabljal.
6. Za namene odstavkov 4 in 5 se zagotavljanje informacij z uporabo trajnega nosilca podatkov, ki ni papir, ali prek spletne strani šteje kot primerno v okviru poslov, sklenjenih med prodajalcem naložbenega produkta in malim vlagateljem, če je mogoče dokazati, da ima mali vlagatelj redni dostop do interneta. Kot dokaz za to se šteje, da mali vlagatelj predloži e-poštni naslov za namene navedenih poslov.

POGLAVJE III

PRITOŽBE, POVRNITEV ŠKODE, SODELOVANJE

Člen 14

Proizvajalec naložbenega produkta vzpostavi ustrezne postopke in ureditve, ki zagotavljajo, da mali vlagatelji, ki so vložili pritožbo v zvezi z dokumentom s ključnimi informacijami, pravočasno in na primeren način prejmejo konkreten odgovor.

Člen 15

1. Če mali vlagatelj sproži postopek za alternativno reševanje sporov, določen v nacionalni zakonodaji, proti proizvajalcu ali prodajalcu naložbenih produktov v zvezi s pravicami in obveznostmi iz te uredbe, proizvajalec ali prodajalec naložbenih produktov sodeluje v navedenem postopku pod pogojem, da postopek izpolnjuje naslednje pogoje:
- (a) postopek privede do odločitev, ki niso zavezujoče;

- (b) zastaralni rok za predložitev spora sodišču v času trajanja postopka za alternativno reševanje sporov ne teče;
 - (c) zastaralni rok za odškodninski zahtevek v času trajanja postopka ne teče;
 - (d) postopek je brezplačen ali zahteva zmerne stroške, kot je določeno v nacionalni zakonodaji;
 - (e) elektronska sredstva niso edina sredstva, s katerimi lahko stranke dostopajo do postopka;
 - (f) začasni ukrepi so možni v izjemnih primerih, če to zahteva nujnost situacije.
2. Države članice Komisijo obvestijo o subjektih, ki so pristojni za obravnavanje postopkov iz odstavka 1, najpozneje do [vstaviti dejanski datum 6 mesecev po začetku veljavnosti/uporabe te uredbe]. Komisijo nemudoma obvestijo tudi o vsaki poznejši spremembi v zvezi s temi subjekti.
 3. Subjekti s pristojnostjo za obravnavanje postopkov iz odstavka 1 medsebojno sodelujejo pri razreševanju čezmejnih sporov, ki izhajajo te uredbe.

Člen 16

Za namene uporabe te uredbe pristojni organi sodelujejo med seboj in s subjekti, odgovornimi za izvensodne pritožbene in odškodninske postopke iz člena 15.

Pristojni organi si zlasti nemudoma izmenjajo informacije, potrebne za opravljanje nalog, ki jih imajo v skladu s to uredbo.

Člen 17

1. Države članice uporabljajo Direktivo 94/64/ES za obdelavo osebnih podatkov, ki se opravi v izvede državi članici na podlagi te uredbe.
2. Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta se uporablja za obdelavo osebnih podatkov, ki jo izvedejo EBA, EIOPA in ESMA.

POGLAVJE IV UPRAVNE SANKCIJE IN UKREPI

Člen 18

1. Države članice določijo pravila o ustreznih upravnih sankcijah in ukrepih, ki se morajo uporabiti v primeru kršitev določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja. Te sankcije in ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

Države članice Komisijo in skupni odbor evropskih nadzornih organov obvestijo o pravilih iz prvega pododstavka do [24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe]. Komisijo in skupni odbor evropskih nadzornih organov takoj obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

2. Pristojni organi pri izvajanju pooblastil iz člena 19 tesno sodelujejo za zagotovitev, da se z upravnimi ukrepi in sankcijami dosežejo želeni rezultati iz te uredbe, ter usklajujejo svoje dejavnosti, da se preprečita morebitno podvajanje in prekrivanje pri uporabi upravnih ukrepov in sankcij v čezmejnih primerih.

Člen 19

1. Ta člen se uporablja za naslednje kršitve:
 - (a) dokument s ključnimi informacijami ni v skladu s členom 6(1) do (3) in členom 7;
 - (b) dokument s ključnimi informacijami ne vsebuje informacij, določenih v členu 8(1) in (2), ali ni predstavljen v skladu s členom 8(4);
 - (c) tržna komunikacija vsebuje informacije v zvezi z naložbenim produktom, ki so v nasprotju z informacijami iz dokumenta s ključnimi informacijami, kar pomeni kršitev člena 9;
 - (d) dokument s ključnimi informacijami ni pregledan in revidiran v skladu s členom 10;
 - (e) dokument s ključnimi informacijami ni bil predložen pravočasno v skladu s členom 12(1);
 - (f) dokument s ključnimi informacijami ni bil predložen brezplačno v skladu s členom 13(1).
2. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščen za sprejetje vsaj naslednjih upravnih ukrepov in sankcij:
 - (a) odredbe, ki prepoveduje trženje naložbenega produkta;
 - (b) odredbe, ki začasno prekinja trženje naložbenega produkta;
 - (c) opozorila, ki je javno ter v katerem sta navedeni odgovorna oseba in vrsta kršitve;
 - (d) odredbe za objavo nove različice dokumenta s ključnimi informacijami.
3. Kadar pristojni organi naložijo enega ali več upravnih ukrepov in sankcij v skladu z odstavkom 2, države članice zagotovijo, da so pristojni organi pooblaščen, da zadevnemu malemu vlagatelju izdajo neposredno sporočilo, v katerem so navedene informacije o upravnem ukrepu ali sankciji in s katerim je mali vlagatelj seznanjen, kje lahko vloži pritožbe ali odškodninske zahtevke, ali da od proizvajalca ali prodajalca naložbenega produkta zahtevajo, da izda takšno sporočilo.

Člen 20

Pristojni organi uporabljajo upravne ukrepe in sankcije iz člena 19(2) ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin, vključno z:

- (a) resnostjo in trajanjem kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti odgovorne osebe;
- (c) vplivom kršitve na interese malega vlagatelja;
- (d) sodelovanjem osebe, odgovorne za kršitev;
- (e) morebitnimi prejšnjimi kršitvami odgovorne osebe.

Člen 21

1. Kadar pristojni organ razkrije upravne ukrepe in sankcije javnosti, o teh upravnih ukrepih in sankcijah hkrati obvesti EBA, EIOPA in ESMA.
2. Države članice enkrat letno posredujejo EBA, EIOPA in ESMA informacije v zbirni obliki o vseh upravnih ukrepih in sankcijah, naloženih v skladu s členom 18 in členom 19(2).
3. EBA, ESMA in EIOPA te informacije objavijo v letnem poročilu.

Člen 22

Sankcije in ukrepi, ki se naložijo zaradi kršitev iz člena 19(1), se takoj razkrijejo javnosti, pri čemer se vključijo vsaj informacije o vrsti kršitve te uredbe in identiteti odgovornih oseb, razen če bi takšno razkritje resno ogrozilo finančne trge.

Če bi objava povzročila nesorazmerno škodo vpletenim stranem, pristojni organi sankcije in ukrepe objavijo anonimno.

POGLAVJE IV KONČNE DOLOČBE

Člen 23

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se Komisiji podeli pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 8(5), 10(2) in 12(4) se Komisiji podeli za obdobje [štirih let] od datuma začetka veljavnosti te uredbe. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Evropski parlament ali Svet lahko pooblastilo iz členov 8(5), 10(2) in 12(4) kadar koli prekliče. Pooblastilo preneha veljati s sklepom o preklicu pooblastila. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Preklic ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o njem hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 8(5), 10(2) in 12(4), začne veljati le, če mu Evropski parlament in Svet v dveh mesecih od uradnega obvestila, ki sta ga prejela v zvezi z navedenim aktom, ne nasprotujeta ali če pred iztekom navedenega roka oba obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za [dva meseca].

Člen 24

Družbe za upravljanje in investicijske družbe iz člena 2(1) in člena 27 Direktive 2009/65/ES ter prodajalci enot KNPVP, kot so opredeljeni v členu 1(2) navedene direktive, so oproščeni obveznosti iz te uredbe do [UL: prosimo, vstavite datum petih let po začetku njene veljavnosti].

Člen 25

1. Štiri leta po začetku veljavnosti te uredbe Komisija to uredbo pregleda. Pregled vključuje splošni pregled praktične uporabe pravil iz te uredbe, pri katerem se ustrezno upošteva razvoj na trgu naložbenih produktov za male vlagatelje. V zvezi s KNPVP, kot so opredeljeni v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES, pregled oceni, ali se prehodne ureditve iz člena 24 te uredbe podaljšajo oziroma ali se, potem ko so bile opredeljene potrebne prilagoditve, določbe o ključnih informacijah za vlagatelje v Direktivi 2009/65/ES lahko nadomestijo z dokumentom s ključnimi informacijami iz te uredbe ali se lahko obravnavajo kot enakovredne temu dokumentu. Pri pregledu se preuči tudi morebitna razširitev področja uporabe te uredbe na druge finančne produkte.
2. Po posvetovanju s skupnim odborom evropskih nadzornih organov Komisija predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

Člen 26

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporabljati se začne od [dve leti po začetku veljavnosti].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

*Za Evropski parlament
Predsednik*

*Za Svet
Predsednik*